

E Mama, de Muhé

“Dat zeg je niet tegen een ‘Lady’,” zegt ze fel met priemende ogen. “Ach jij bent niet goed bij je hoofd! Heb je dat echt gezegd? “

“Ja,” zei ik. “Och wat ben jij toch een Konjo, zegt ze schaterend. Ik ben op bezoek bij Rosa in het ziekenhuis. Ze ligt daar al een tijdje en begint zich er aan te irriteren, zelfs aan haar kamergenoten.

Door: Arjen Strik

Ik was slechts op bezoek en vertelde haar dat ik twee jaar geleden ook in het ziekenhuis lag op een tweepersoonskamer met een chagrijnige vrouw naast me. Ze lag de hele nacht te kreunen en te jammeren. Ik deed geen oog dicht. Maar waar ik echt niet tegen kon was dat zij de hele dag stiekem vieze stinkende windjes liet. Echt niet normaal. De lucht op de tweepersoonskamer was niet te harden. Vluchten kon niet, want ik lag verstrengeld aan allerlei infuuslangetjes. Ik schraapte de moed bij elkaar en sprak de vrouw aan en zei waar ik me aan ergerde. Ze belde gelijk de zuster en ik werd overgeplaatst naar een eenpersoonskamer.

Rosa moest vreselijk lachen om dat verhaal. Ik probeerde haar even wat verstrooiing te brengen. Rosa heeft suikerziekte en een pijnlijke ontsteking aan haar voet. Haar tenen zijn geamputeerd en ze heeft veel pijn. De doktoren proberen de oorzaak te achterhalen van de infectie. Maar de uitslag van de kweek duurt nog enkele dagen. Rosa komt van

Curaçao. Ze is een echte trotse Creoolse en ze noemt mij haar Blanku Dushi.

Bij het weggaan kom ik haar jongste dochter Elvira op de gang tegen. “Kunt u mij misschien helpen,” vroeg ze. “Ik ga binnenkort trouwen en wil op de bruiloft mijn moeder toespreken en haar bedanken. Ze is een geweldige vrouw. Ik wil in het verhaal haar kracht schetsen. U bent goed in interviewen en verhalen schrijven.” Ik vertelde haar dat ik dat graag wilde doen en het verhaal van haar eigen moeder graag wilde horen. Ze mailde het volgende bericht en ik heb er niks aan veranderd. Dit kwam recht uit haar hart”:

*“Lieve Mama,
Zonder mijn broers en zusters tekort te willen doen, wil ik U op laten weten dat ik trots op U ben. U bent een moeder met een hart van goud. Mijn oogappel. Mijn lieve Mama, die met volle overgave altijd voor mij en anderen klaar staat. U bent een ware Black Pearl. Een zwarte parel, een sierraad in mijn leven die je zelden tegenkomt. Daarom wil ik U op deze bijzondere dag nog eens bedanken voor Uw liefde en zorgzaamheid.”*

Bo ta mi dushi. Mi stima bo.

Elvira”

Geen levensverhaal maar dat zou ik vast nog eens horen. De volgende dag ging ik op bezoek bij Rosa. Ze lag op de derde etage van het Jeroen Bosch Ziekenhuis en at net een loempia. “Ik moet van de dokters aan mijn eiwitten denken, vandaar deze snack,” zei ze. Ik kreeg er zelfs trek van. “De wond gaat nu goed, de dokters zijn tevreden.” Ik ken Rosa van de

datingsite Badoo. Een site voor eenzame en contactgestoorde zielen. Toch hadden we blijkbaar contact en bleven Appn. Ik ben haar zelfs thuis wezen opzoeken en kwam terecht in andere cultuur van hartelijkheid, levenslust en genieten. Daar zat ik als 'blanku', met een gereformeerde opvoeding. Rosa was de spil en iedereen had respect voor haar. Ik vroeg haar naar haar levensverhaal. Ze vertelt:

“Ik werd geboren in 1961. Mijn moeder was een Engelse en ze leek voorbestemd te zijn om non te worden. Maar ze werd verliefd op mijn vader. Een liefdesbaby ben ik echter nooit geworden. Sterker nog ik werd nooit erkent door hem als zijn dochter. Na een paar jaar liet hij ons alleen achter in diepe armoede. Als klein kind weet je niet wat er speelde, maar ik voelde me een buitenbeentje. Ik werd opgevoed door mijn Engelse moeder. Ze was heel streng. Ik mocht alleen Engels spreken. Totdat ze een man tegenkwam met wie ze is getrouwd. Hij heeft me als kind erkent en mij zijn achternaam gegeven: 'Levenstak'. Het leven veranderde toen voor mij in een hel. Ik werd dagelijks wreed mishandeld. De konjo sloeg mij dagelijks met de tuinslang op mijn hoofd, rug en benen. Ik was doodsbang voor hem. Maar mijn 'Mom' deed mee, ze sloeg me de hele dag. Ik had vroeger heel mooi lang haar. Mom en hij hebben dat afgeknipt nadat ze me aan mijn haar door de tuin gesleurd hadden.

“Zij hebben me gevormd en mij tot “Lady” gemaakt. Ik ben een heel trotse vrouw geworden door hun misbruik. Zij hebben mijn leven niet vernietigd. Ze maakten me sterk, voor het geld had ik makkelijk het verkeerde pad op kunnen gaan, maar heb mijn koers recht weten te houden.

Ik maakte mijn school af en ging vrijwilligerswerk doen in het Elisabeth Ziekenhuis. Ik werd aangenomen voor de opleiding voor kraamverzorgster. Vanaf mijn zestiende ging ik op mezelf wonen. Ik werd kraamverzorgster, werkte in het ziekenhuis, verkocht zelfgebakken Johnny's cakes, daarmee betaalde ik mijn studie." Ze vertelt me dat ze 5 levenslessen heeft, die haar sterk gemaakt hebben. 1. structure, 2. respect, 3. order, 4 discipline, 5. Love. Ik werd verliefd en mijn 'lover got a job in Hulanda as a truckdriver'. Door een herseninfarct mocht ik noot meer vliegen. Zo ben ik hier gebleven in Holland en heb mijn leven weer opgebouwd." Het bezoekuur is al lang afgelopen en het begint te schemeren. Ze vertelt fluisterend: "Als vrouw volgde je je man, ik ben dertig jaar getrouwd geweest en me helemaal opgeofferd aan zijn wensen en grilligheden. We hadden vier kinderen, twee pleegkinderen en een geadopteerd kind. Daarnaast ben ik actief voor de sociaal zwakkeren, daklozen en de kerk. Mijn bijnaam is Mama Muhé. Maar nu ga ik kiezen voor mijzelf: Mama Rosa; de Moeder die Vrouw wordt."